

Motion till riksdagen 2006/07:Kr259

av **Gunnar Andrén (fp)**

Internationella arenaarrangemang i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om marknadsföringen av stora internationella arenaarrangemang i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om 100-årsminnet av OS i Stockholm 1912.

Motivering

VM i fotboll sommaren 2006 var en stor arrangörstriumf för Tyskland. Det samma gäller – om än i mycket mindre skala – EM i friidrott i Göteborg. Vi kan se tillbaka på många lyckade stora arenaarrangemang under senare år med miljontals och snart nog miljarder åskådare på plats – inte flest på arenorna utan främst framför tv-skärmarna – jorden runt.

De närmaste åren är liknande arrangemang beslutade att äga rum i Peking 2008 (OS), Sydafrika 2010 (VM i fotboll) och London 2012 (OS). Att stora arrangemang också förläggs till djupt odemokratiska länder, som Berlin och Garmisch-Partenkirchen 1936, Moskva 1980 och Peking 2008, befläcker visserligen det idrottsliga men är likväl en verklighet som man tvingas leva med. Kan Sverige, möjligen i samverkan med andra länder, vara med och arrangera stora internationella arenamästerskap?

Utöver OS i Stockholm 1912 och Rytтарыolympiaden 1956, har Sverige under 1900-talet arrangerat två stora internationella mästerskap: VM i fotboll 1958 och VM i friidrott i Göteborg 1995. Vi skall inte heller glömma att Stockholm framgångsrikt kandiderade om OS 2004 och var bland de tre sista länder som fanns med i slutomgången, vilken som bekant vanns av Aten. Några försök att få arrangera Vinter-OS har varit mindre framgångsrika.

Fel! Okänt namn på

Tv-rättigheterna till de stora internationella arenamästerskapen har förändrat möjligheterna att vara med och tävla om arrangörsskapet. Sverige har goda förutsättningar att ta upp kampen inte bara om OS och VM i de nämnda arenaarrangemangen utan om många fler, förvisso något mindre omfattande, tävlingar.

Men det kräver långsiktigt arbete, både opinionsmässigt och marknadsföringsmässigt. Man måste erbjuda arrangemang i absolut toppklass vad gäller arenor, säkerhet och andra delar av arrangemangen. Man måste också kunna erbjuda finansiella förhållanden som inte kullkastar alla ekonomiska kalkyler.

Det är alldeles uppenbart att någon form av statliga garantier är nödvändiga i många sammanhang om ett land som Sverige i hårdast internationella konkurrens skall vinna arrangörsskap i framtiden. Men därtill krävs en nationell organisation där de statliga garantierna inte är det viktigaste utan samverkan mellan förbund, arrangörsort och tv- och radiomedier, för hela finansieringen.

På detta område har Sverige mycket att göra. Det går inte att för varje möjligt arrangörstillfälle skapa en organisation utan denna behöver, liksom varje annat företag som vill hävda sitt varumärke utanför landets gränser, verka kontinuerligt. Här behöver idrotten, tv-reklambranschen och arrangörssorterna samverka, inte under ledning av staten men i samverkan med denna.

År 2012 är det 100 år sedan Stockholm hade möjlighet att arrangera OS på Stockholms Olympiska Stadion. Detta bör på lämpligt sätt uppmärksammas, förslagsvis genom att en permanent utställning om detta arrangemang i idrottens barndom ställs samman, till gagn för Sverige som arrangörsland av viktiga internationella arenaarrangemang.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 27 oktober 2006

Gunnar Andrén (fp)